

ԳԻՏԱԿԱՆ

ՅՈՅԱՄՈՂԵԶՆԵՐՈՒ ԿԵԱՆՔՆ ՈՒ ՄԱՅԸ

ՎԵՐՁՆԱԿԱՆ ԿԱԼԱՆՈՒՄԸ

Վիրաւոր գերանամողէզը և չորս ձագ հոյամողէզները որոնք ականատես եղած էին այս խորխողումին՝ վերադարձան ծովալիճը։ Յաջորդ օրերուն անոր մէջ ծայր տուալ նոր ու վերջին բռնամղում մը, զոր երթեք պիտի չգիտնայ։ Այլամողէզին պատռած տեղէն սուր ցաւեր կը մզկտային։ ա'լ հաճոյք շառաւ երածակի միւս անդամներուն ընկերութիւնն։ Անբացատրելի ուժէ մը քըլուած վերադարձաւ կրաբարձունքի մօրուտը՝ տագնապեցնող պատճառով մը, զոր երթեք զգացած չէր ասկէ առաջ։

Ինը օր ուշացուց իր մօրուտ երթալը, գոհացաւ կէս քուն մնալով ծովալիճին մէջ, ծուլօրէն քաշքելով ինքինք, կիսասոյզ, մէկ տաք աեղէն միւսը. և սակայն ցաւը չնուազեցաւ։ Տասներորդ օրը, վերջապէս, մտաւ գետը՝ վերջին անդամ ըլլալով։ Երթին կանդ առաւ ծառի մը մրացին ճաքակելու համար։

Ի՞նչ գեղեցիկ էր ան այդ ցաւագին ճամբրոգութեան ընթացքին և ի՞նչ վայելչօրէն ներդաշնակուած՝ իր շարժումները, երբ ան կը լողար դէպէ կրարարձունքը։ Ան վերջին մեծ արդիւնքն էր միլիոնաւոր տարիներու կատարեկագործման։ Հանդարտորէն, ճօնուելով մէկ կողմէն միւսը, վեհաչուք քնքութեամբ խարակին մօտէն անցնելով՝ զնաց մօրուտը։

Հոն վարանեցաւ. իր հսկայ վիզը՝ վերջին անդամ ըլլալով պարացուց բոլորտիրը, կարծես վերաշափեյու իր թագաւորութիւնը։ Գիտնէն երեսուն ոտնաշաբ իր պղտիկ գլուխը վեր, վեր բարձրացուց վերջին խոյանքի մը համար։ Եետոյ, կամաց-կամաց խոնարհեցուց զայն, վայելչագեղ կամարը հանդարտորէն ըլլեցաւ, պոչը քըլուեցաւ տիղմէն մէջ և վիթիարի ծունկերը սկսան կըլի։ Վերջին դալարատանձ մղումով մը յառաջացաւ խորունկ յորժանուանին մէջ։

Մուլթ ջուրերը ծածկեցին իր օրունքները որոնք ա'լ երթեք պիտի յկարենային զուրս ելլել՝ եղէդներու պէս։ Վերջնական կալանումն էր։ Յօշոտուած կողմը տակը զնաց. պոչը թաղուեցաւ առ յաւէտ. անհետացաւ նոյնիսկ իր վըզին սիրուն կամարը։ Քիթին զնդամն ցցուածքը քանի մը վայրկեան վեր մնաց, կարծես թէ կը տենչար, վերջին անդամ, լիմթոք ներշնչել արեադարձային ծանր ողը։ Եետոյ ան ալ անհետացաւ։ Հանգչելու զացած էր. անոր հուժկու ժարմինք պիտի մնար ներփակուած տիղմէն մէջ, որ զայն պիտի ողջագուրէր սեղմօրէն 136 միլիոն տարիներ։

Միակ ականատեսը գերանամողէզին մահուան, ի՞նչ հետնանք, փոքրիկ համածնողն էր, որ կիւկաթ ծառի մը վրայ նստած ապահով՝ կը դիտէր. գետեցրին վրայ երկցող բոլոր արարածներուն մէջ՝ ինքը միակն էր որ սողուն չէր, Գերանամողէզները ճակտագրուած էին անհետանալու երկրէն, մինչ այս

փորը կենդանին պիտի վերապրէր . իր շառաւկղները և ազգակիցները պիտի լիցնէին ամբողջ աշխարհը , ամենին առաջ նախապատմական ստնաւորներով , անոնք ալ սահմանուած անհետանալու — տիտանահրէշմբ , ստնամանին , արշաճին¹⁰— , և յաջորդաբար կենդանիներով զորս մարդը պիտի ճանչնայ , ինչպէս մամութը , սորիծը , փիզը , վայրի եղը և ձին :

ԺԱՅՌԵԲՈՒՆ ՎԿԱՅՈՒԹԻՒՆԸ

Բնականաբար , որոշ փոքր սողուններ , կոկորդիլոսին , կրիային և օձին պէս պիտի վերապրէին . սակայն ինչո՞ւ անոնք և փոքր ստնաւորները ապրեցան

⁸ *Titanotherere* — *titan* — տիտան (հոկայ) , *there* — գազան , հրէշ = տիտանագազան կամ տիտանահրէշ : Մօտ 14 ոսկ երկարութիւն ունիք . այսօրուան ոնցիցիւրը քէն նմանաւրիւն ունի տիտանագազանին , սակայն անկ չի սերիք :

Եռթիթագազանը (Միացեալ Նահանգներու *Wyoming* նահանգի (Քոլորադոյին եիւսիսի) *Uinta* քաղաքին մէշ առաջին անգամ գտնուած ըլլապուն այս գազանին բրածան , այդ քաղաքին անունով ալ նուինդագազան կոչուած է) և տիտանագազանը ապրած են ենյամոզկաներու անհետացումէն վերջ՝ նոր կամքի արշալոյսին , որ կը սկսի 70 միլիոն տարիներ առաջ : Երկուքն ալ շատ տգեղ ստնաւորներ եղած են :

⁹ *Mastodon* — *masto* — ստնաւ , *don* — ակնայ , ժամփ , որմէ՛ ստնաւանողէզ , կարմ՝ ստնաւանի : Փիզին կը նմանիք , երկայն պատինով , ժամրակին ժամինովք , ու թօշ ակնանջերով : Տիտանագազանին զբերէ ժամանակակից . այն շրջանին երբ ներկայիս տարբազ կենդանական աշխարհին սենակները կեռ փոքրամասնութիւն կը կազմէին . այն շրջանն էր երբ այսօրուան մեծ լեռները կազմուելու վրայ էին և երկրին ջերմութիւնը հետզհետէ կը նուազէր : Եզրիպուս հարաւան է ստնաւանին բազմաթիւ ունարներով . կնրէի թէ լեռներու մեծ յեղաջրաւով չկասարաւած՝ երկար , շատ երկար դաներ նամբարութենէ մերջ այս երասայանման ստնաւորը անցնել ետք հարաւային Ասիայէն դէպի եիւսիս , Պէտրինի նեղուցին այն տանեաւան ցամաք կամսւրջէն մտած է նոր Աշխարի , ուր սակաւարի են մասք ունիրները :

¹⁰ *Eohippus* — *eo* — արշամ , *hippus* — ձի = արշամի , նախածի , որ աղուէսի մեծաւթիւն ունիք . այսօրուան ձիք միշխնաւոր դարերու ընթացքին զանազան փոփոխաւթիւններով ուղղակի կը սերի արշամիէն . շատ լաւ ծանօթ է անօր ինչպէ՛ ձի դառնալը , որովհետև իբրայաջարդ բազմաթիւ կմախնինք և բրածոներ գտնուած են սկսեալ նոր կամաճի արշալոյսէն : իր շամի շափ մեծութենէն մինչև անօր կառածի և մրցմաճի դառնալը : Հնտաքրքրաւթեան համար՝ փոփոխաւթեան զիշաւոր շրջանները են . արշամի՝ 58 միլիոն տարի առաջ , երեսամի՝ 38 միլիոն , միջնամաճի՝ 25 միլիոն , նարամաճի՝ 13 միլիոն , արդի ձի կամ ձի՝ 1 միլիոն : Նարամաճին որպէսզի այսօրուան նժոյզք դառնալ , տասներկու միլիոն տարի պէտք եղած է : Օրինակ , միայն ուտիք փոփոխաւթիւնը ցոյց տալու համար ըստնէք . արշամին կ'ապրէր անտառի մէշ , բազմաթիւ ստնաւաններ ունիք . մընուրուի ցրտացումով ու անտուռներու հետզհետէ նուազումով արշամին հարկադրուեցան չոր գետմի համար պատշաճեցնել տաքերը , որոնց մատները իբրարև միամալով կամ հովմտիմները կորաւելով՝ միակտուր կարծր եղունգի վերածուեցան , գորս սմբակ կը կոչենք :

և մեծ սողունները չքացան : Այս հարցը կը մնայ աշխարհի գերագոյն առեղծը-
ւածներէն մին : Մոտ 65 միլիոն տարիներ առաջ, այն առեն երբ նոր ժայռերը
կը կազմուէին, և յամողէզները անհետացան : Անոնց ոչնչացումը ամբողջական
էր . և գիտնականները տակաւին համաձայնած չեն գոհացուցիչ բացարու-
թեան մը շուրջ . եռակոտոչ¹¹ և յամողէզը իր փօթոթաւոր վիզովը, բանակալ-
մողէզ Արքան¹² իր վախազդու ակռաներովը, պճեղամողէզը¹³ կիսաշընոնակ
դրահովը, մեղմ բաղակերպ մողէզը¹⁴, բաղկառուց հրէշը, բոլորը անհետացան :

Հանճարեղ տեսութիւններ մէջտեղ գրուած են, որոնցմէ ոմանք գրա-
ւիչ են իրենց յզացողականութեամբ : Լաւագոյնը զոր կարելի է յիշատակել այն
է թէ փոխանցումներու բարդ յարաբերակացականութիւն մը պատահած ըլլալու
է՝ կեանքի զանազան երեսիներուն մէջ տեղի ունեցող, որոնց ընթացքին մեծ
սողունները ձախողեցան իրենք վիրենք պատահեցնելու մէջ : Մեր գիտածը ո-
րոշապէս այն է որ երկրի կարգ մը մասերու ժայռերուն խորը պահեստ մը կայ,
որ 70 միլիոն տարի կը թուագրէ և որուն մէջ կը գտնուին հոյամողէզներու ու-
կորներու ճոփ հաւաքածոններ : Անէէ վերը բազմաթիւ ոտնաշափ հաստութեամբ
խաւ մը կայ, որուն մէջ կը գտնուին ամէն տեսակի փոքրաթիւ ոսկորներ : Եւ
անէէ վեր կու գայ դիբափ կուտակում մը, որ յաճախ ինձողուած է փիզի, ուղ-
տի, գայրի եզի և ճիռ առնաւոր նախորդներու ոսկորներով : Անկենդան խաւը
համեմատաբար ամեն ժայրին՝ հոյամողէզներու մահը ներկայացնող մասը՝
գեռ լուսաբանուած չէ :

Անոնց անհետացումէն երկար առեն վերջ և ժարդուն հասնելէն ետք
այն աստիճանին՝ երբ ան հետազոտելու կարող էր բրածոյ դարձած հոյամողէզ-
ներու կմախքները, նորածնական պիտի ըլլար ծաղըն մէծ սողունները որոնք
անհետացած էին իրենց յատուկ յիմարութեան մը պատճառով : Դանդաղաշարժ
դազանները կ'այսպանուին ծաղըն նշաւակ դարձած իրեն ձախողածներ, իրեն
սողուններու որոնք դոյատեած չէին, իրը ապացուց տալով թէ՝ պզափի ուղեղ
մը մեծ մարմնի մը մէջ վերապումը անկարելի կ'ընէ :

¹¹ *Triceratops* — tri — երեք, cerat — եղիքերած — (ածանցարան), ops — դեմ, գլուխ = եռակառած գլմէռով մաղկ՝ կարն՝ եռակառոշ կամ եռեղիքիր : Եր-
կու մահացու և արածայր կառուշները կը գտնուէիմ գուրս ցցուած աչքերուն
ուղղակի վերերք . երբորդք՝ երկար գումանին վրան և աւղութեամբ, բայց աւելի
կարգ միւսներէն : Այս կրողշները իր երեք անխորսակելիք գէմիերն էիմ, որոնց
մով կրօնակ կեամբք վտանգի մայմիսկ տմենէն սարսափազրու ու օրուար հո-
յամողէզներու բնասպետումաղկ Արքային : Անոնց շատ հետաքրքրական կենաց-
մահու մէկ կլույը մամրամաս պիտի մկարագրուի յաջորդին :

¹² *Tyrannosaurus* — tigran — բռնակալ, բռնապետ, տարտս — մողէզ
(taurus իրականարքեան մէջ պիտի է բարգմանակի սօգութ (0—ավ), որ ուղա-
կի յունարէնի տառապարձութիւնն է տառերու հնչափախութեամբ . ս=ս, սո=ս,
լ=լ (ձորդ), բարը կ'ըլլայ սոզ . ուն մասնիկը աւելցնելով կ'ունենանք ոռ-
շուն . տարտսի ասք յաւարէնի մէջ մասնիկ ըլլալու է ունին հաւասար :

Կենդանիներուն, զարգանեներուն, սողուններուն և գուկերուն բոլոր տե-
սակներուն՝ բռնու ժամանակներուն մէջ ամենէն կառապին, բացարձակ ուժո-
վը և սարսափելին զար երկիրը տեսած ըլլայ միմէն այսօր : Մէկ բարի հար-
ուածով փիր մը կրմար զգեստնել : Մասի մը կանգին ակռանները անցըմելով կըր-
մար կիսել զայն կապին տեսնի ուժովիք :

^{13, 14} Այս միապետ, բռնակալ-մաղկ Արքային, *Ankylosaurus*ին և
*Trochodon*ին մասին լայն ծախօսութիւններ պիտի տրախի յաջորդին :

Իրողութիւնները ճիշդ հակառակը կը փաստեն։ Վիթխարի սողունները տիրապետեցին երկրի վրայ 135 միլիոն տարիներ։ Ժարդը վերապրած է միայն երկու միլիոն տարի և այդ ժամանակին մեծ ժամաց անցուցած է անարժան և խոնարհ պայմաններով։ Հոյամողէզները կը մնան ամենչն յաջողակ կենդանի դիւտերէն մէկը, զոր բնութիւնը ստեղծած ըլլայ։ Անոնք յարմարեցան իրենց աշխարհին հրաշալի կերպերով և զարգացուցին ժարմի հաւասարակութեան, շարժման և ուժի բոլոր մեքենականութիւնը՝ պահանջուած իրենց կեանքի ձեին համար։ Անոնքի պատուի են որպէս աշխարհի ամենչն երկար տեւզ տեսակներէն մէկը, որոնք տիրապետեցին իրենց անսահման ժամանակամիջոցին, ճիշդ ինչպէս ժարդը կը տիրապետէ յարաբերաբար իր կարճ ժամանակամիջոցին։

ՃԵՂՄՋ ՄԻՋՆԲՐ

Թբգմ. ՀՐԱՆԴ ՆԱԳԱՇԵԼՈՆ

(Շար. 3 և վերջ)

